

Mátranovák, 1910. május 2. – Budapest, 1980. június 14.

Bányászcsaládban született. Hat elemit végzett, 1924-től lakatos inas volt, majd segéd lett. A salgótarjáni szénbányák vájára 1929-től, 1935-től a forgácsi lejtős aknában csillós, segédvájár, majd vájár volt. 1944-ben Petőfibányán dolgozott. 1929 és 1932 között a Magyarországi Szociáldemokrata Párt tagja. 1945. januárban belépett a Magyar Kommunista Pártba, az MKP sziráki járási titkára 1945-1946-ban, a párt Nógrád vármegyei bizottsága káderosztályának, majd 1949-ig ismét bányászként dolgozott Petőfibányán. 1950-ben elvégezte az egyéves Bírói és Ügyészi Akadémiát; a szegedi hadbírószak bíróját, majd vezetőjét, 1951-től a budapesti katonai törvényszék bíróját, illetve a budapesti hadbírószak vezetőjét alezredesi rangfokozatban. Igazságügy-miniszter 1953. február 2. és 1953. július 4. között volt, majd ezredesként a Honvédelmi Minisztérium igazságügyi csoportfőnöke 1953. augusztustól 1955-ig. 1953. május 17-én a Magyar Függetlenségi Népfront Bács-Kiskun megyei listáján országgyűlési képviselővé választották.